

Het was vandaag terug een warme dag. Het was tevens een zware dag. De paden waren dikwijls weg of dichtgegroeid. Morgen gaan we terug de Camino verkennen.

Donderdag 1 mei 2014

- Plaats : El Chorro - luswandeling en 3de verkenning van de Camino
- Stijgen : 1.000 m
- Dalen : 1.000 m
- Afstand : 20 km
- Duur : 8 uur

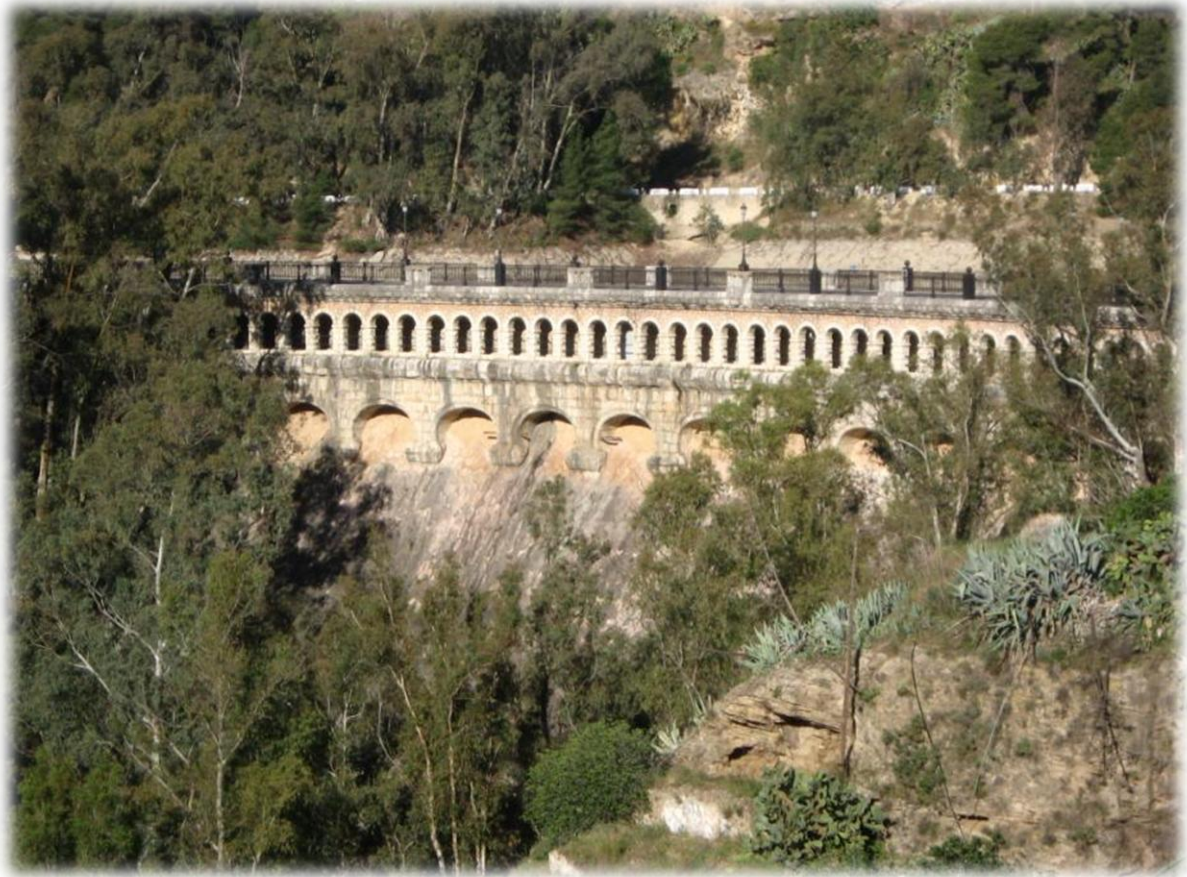

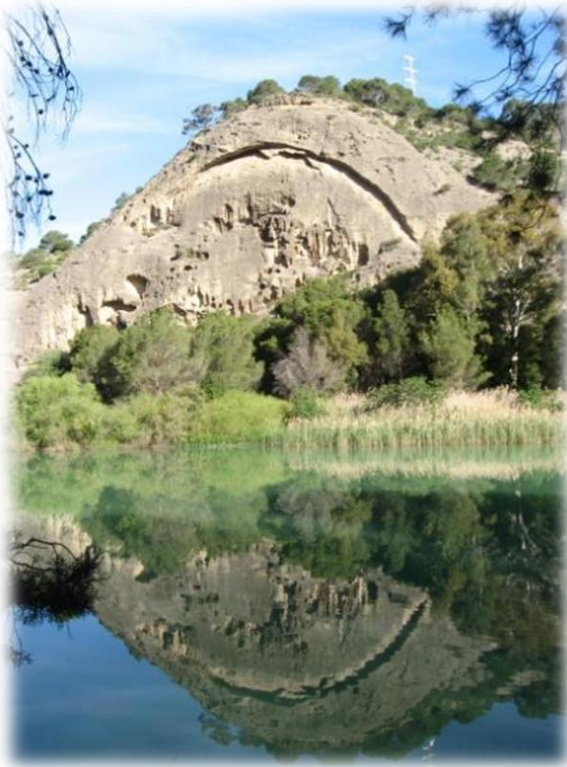
Vandaag is het de bedoeling om, via een top, tot op de Camino te komen. Ivo is daar twee jaar geleden al langs die weg op de Camino geraakt. Indien we er niet kunnen geraken zullen we er normaal gezien wel zicht op hebben.

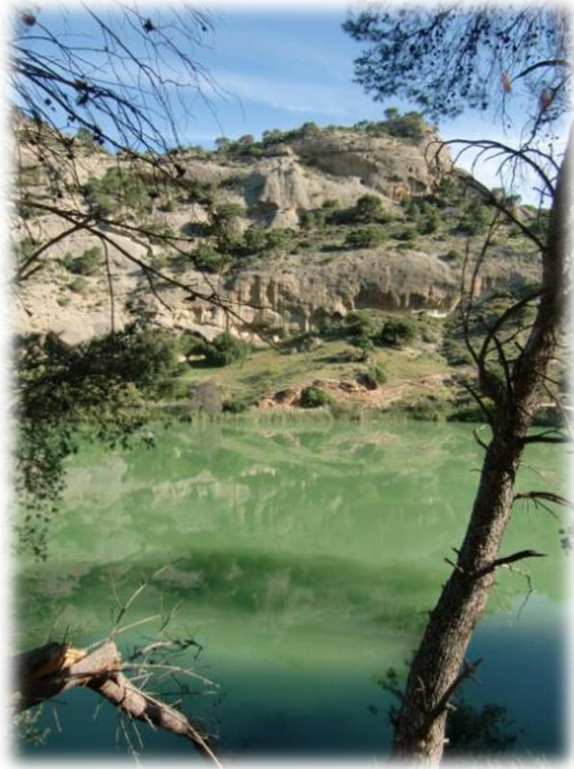
Ondanks dat het pad in 1992 officieel werd gesloten werd het betreden ervan toch nog gedoogd. Er werden dan ook kabels en touwen gehangen om tot op het pad te komen. De Spaanse overheid, wou met het sluiten van het pad ontkomen aan eventuele schadeclaims bij ongevallen.

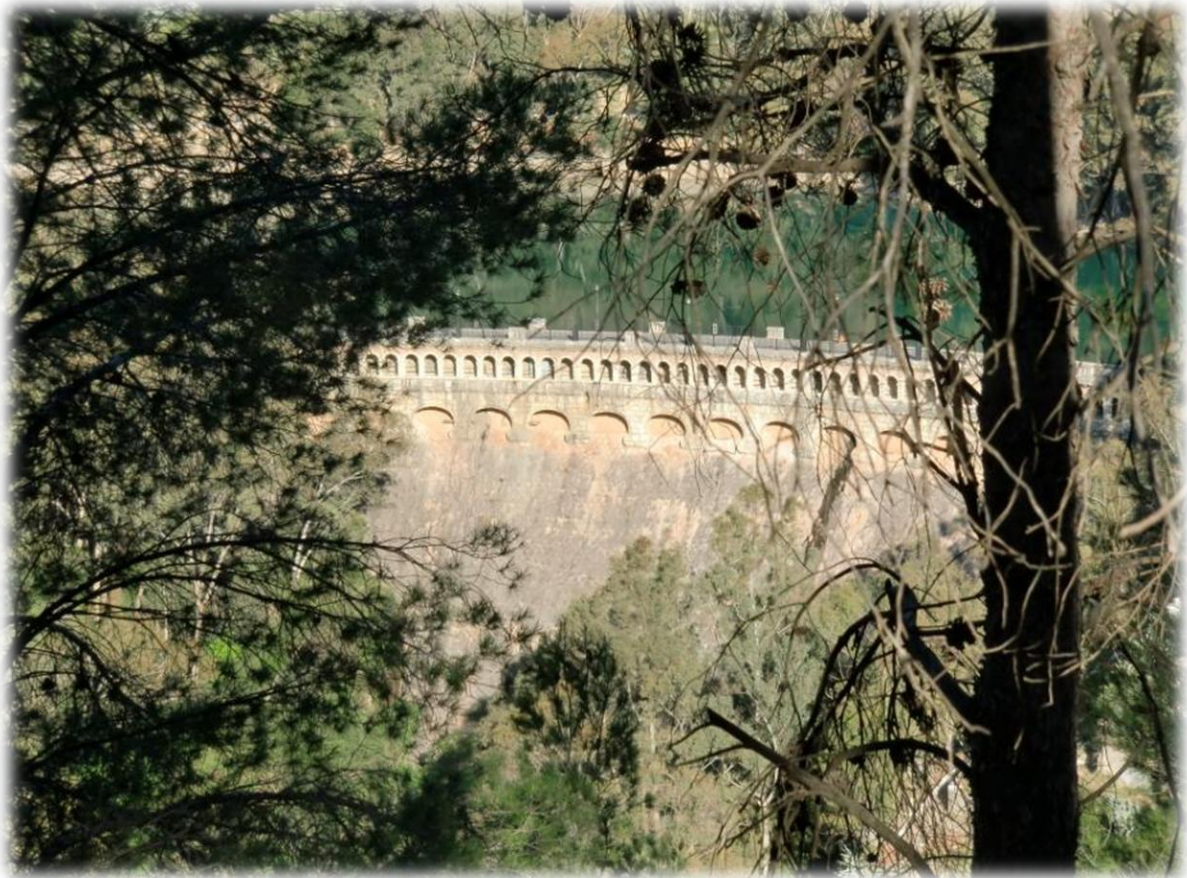

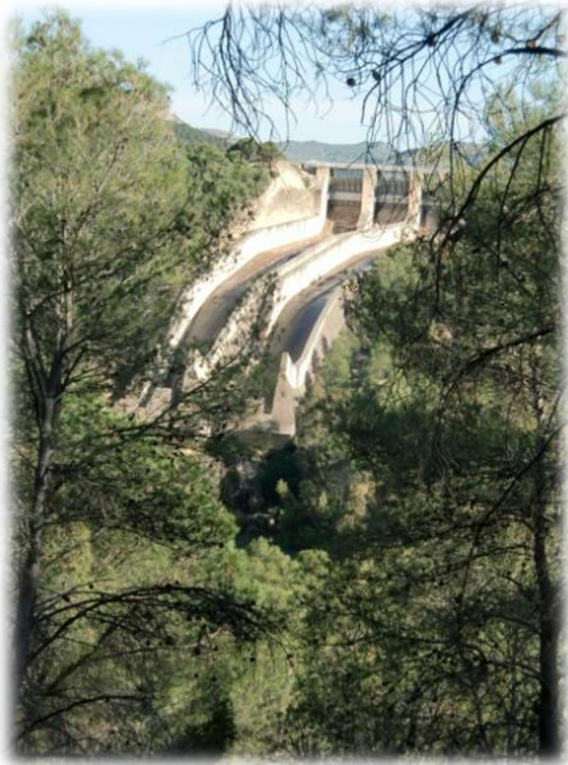
Ik heb mijn grote rugzak mee, mijn helm en klimtouwen voor het geval we deze zouden nodig hebben om tot op de Camino te geraken.

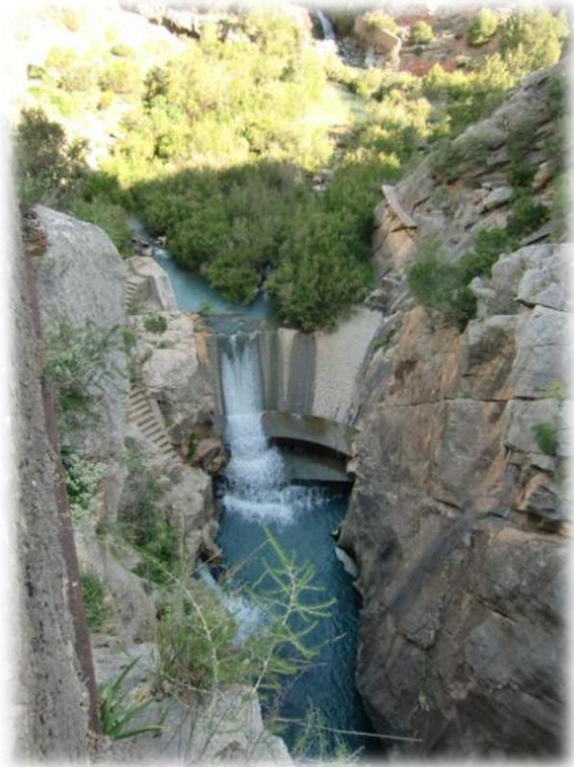
Toen het pad in 1992 gesloten werd was het al sterk in verval doordat de betonnen platen door betonrot en de tand des tijds begonnen af te brokkelen en er spontaan gaten in kwamen. Dit verval trad al vlug op doordat de betonplaten destijds vervaardigd werden door een eenvoudige mengeling van zand en cement. Er werd geen ijzer in het beton verwerkt omdat het maar een tijdelijk pad betrof dat men na de bouw van de dam zou afbreken.

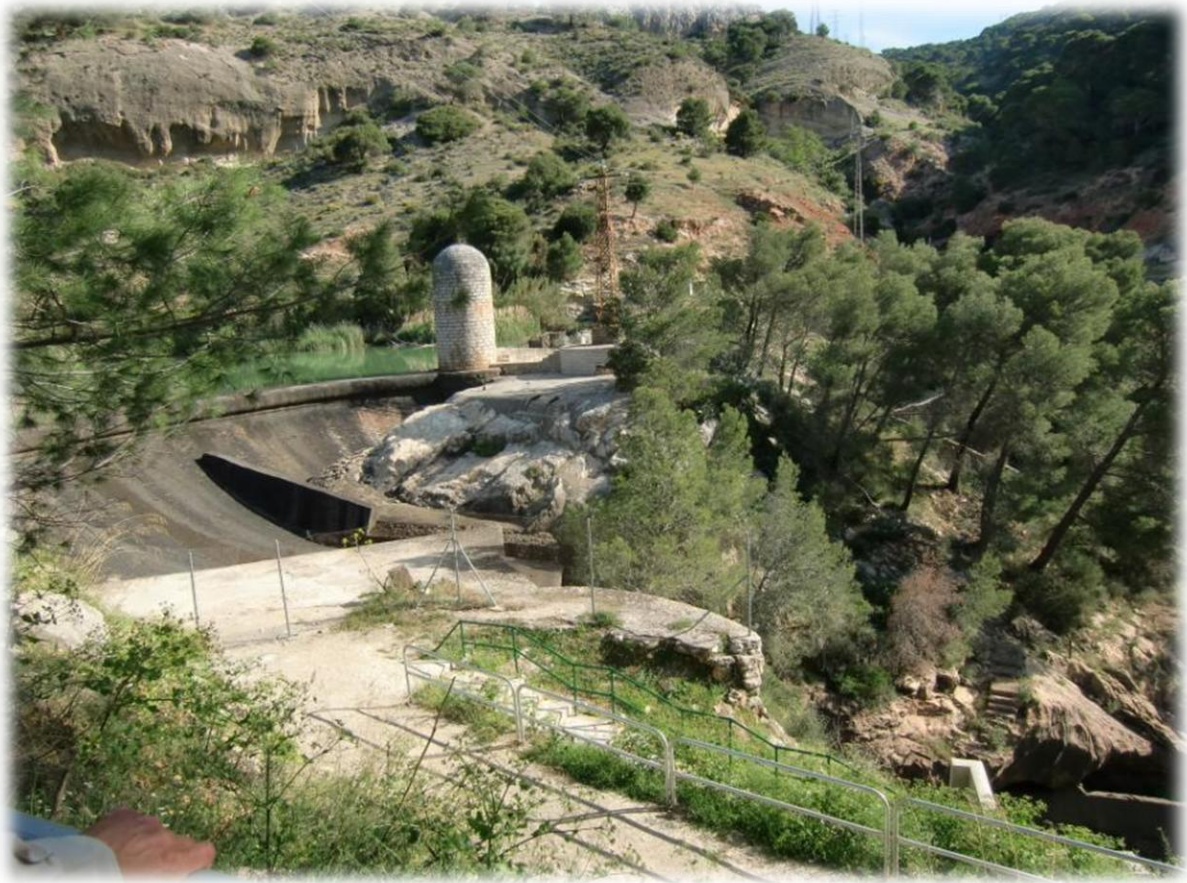

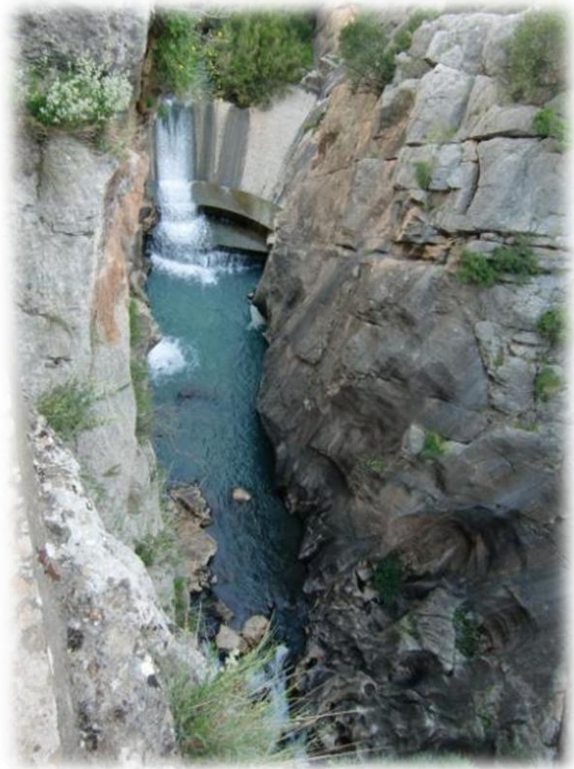
De Camino del Rey kreeg pas echt bekendheid toen de eerste filmpjes op Youtube verschenen zo'n 20 jaar geleden. Sedertdien weten avonturiers de weg naar het pad te vinden en vonden ook de eerste dodelijke ongevallen plaats.

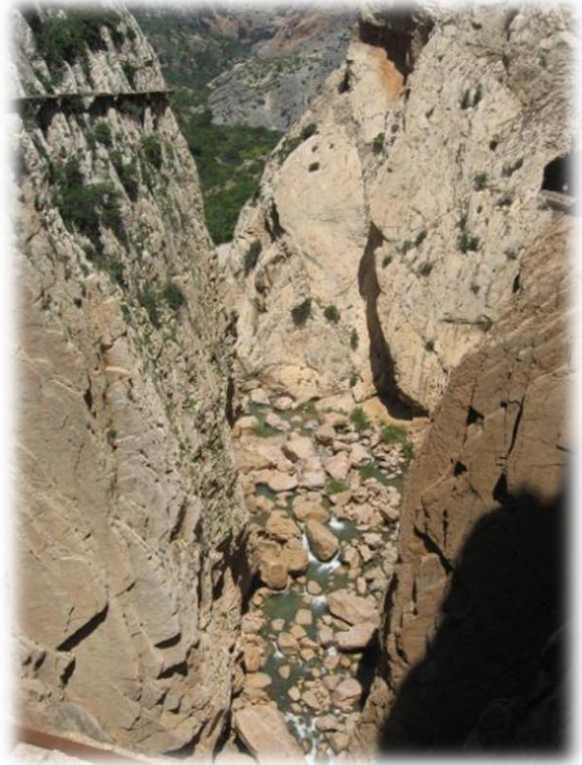
Tijdens onze wandeling komen we aan het einde van de Camino, aan de dam. En net zoals aan het begin van de Camino zijn hier ook de eerste tientallen meters van het pad weg gekapt om de toegang onmogelijk te maken.

De rivier Guadelhorce loopt door El Chorro. Boven op de berg heeft men een stuwdam gebouwd om elektriciteit te produceren. Als er weinig vraag is naar elektriciteit, zoals 's nachts, haalt men water uit de rivier en wordt het water overgeheveld naar de stuwdam.

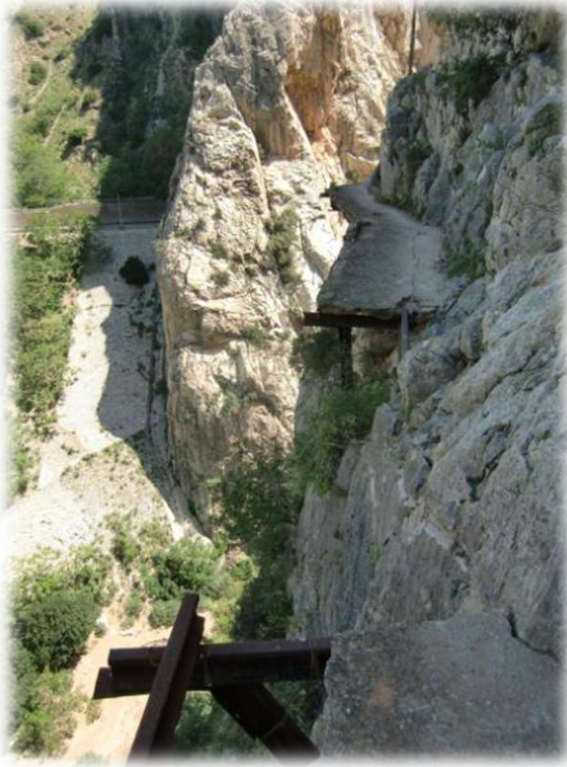
Men pompt het water niet naar boven maar men haalt het water naar boven via een grote spiraal. Eens deze spiraal in werking is ziet men het water in de rivier zienderogen zakken

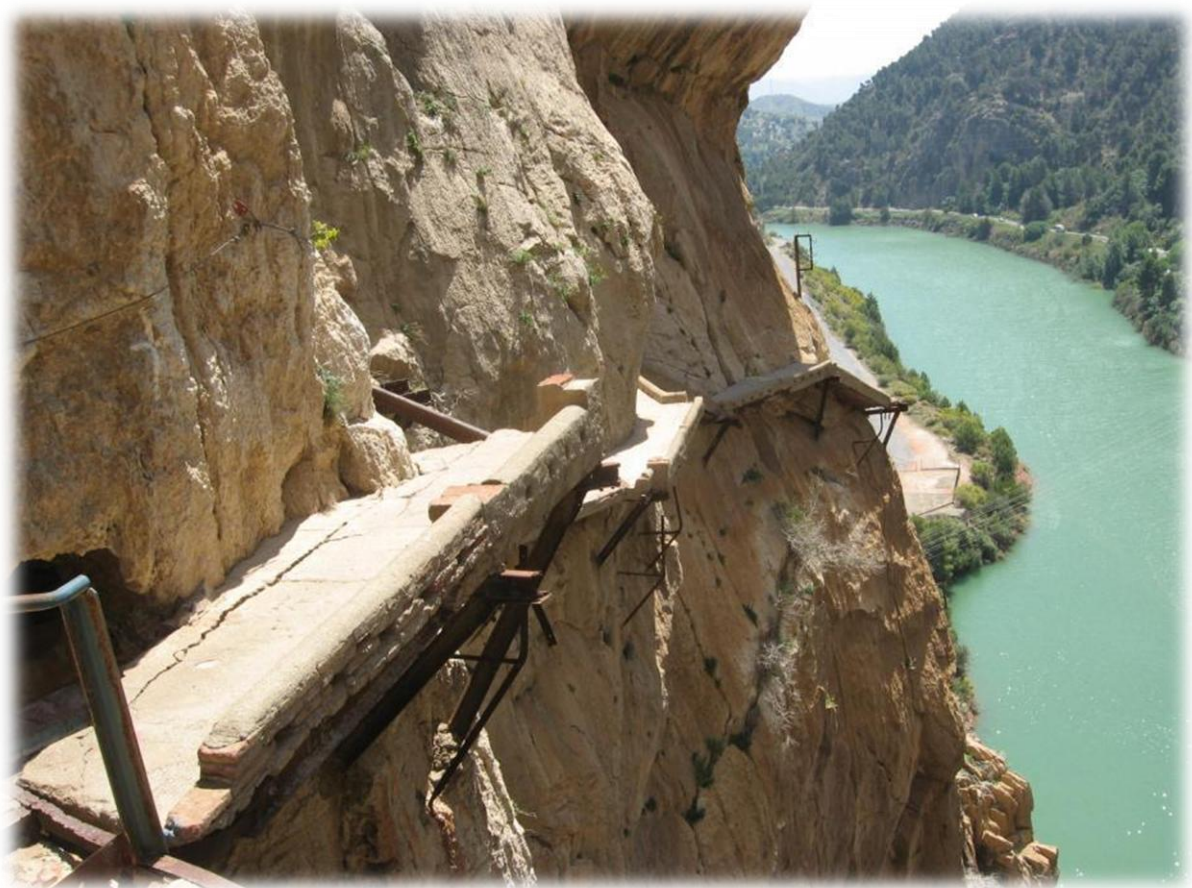

We gaan naar de top die boven de Camino del Rey gelegen is. Het grootste gedeelte gaat over paden maar eens over de top zijn er geen paden meer en is het afdalen naar de Camino langs een slijle rotswand. Van op de top hebben we tevens zicht op de Camino.

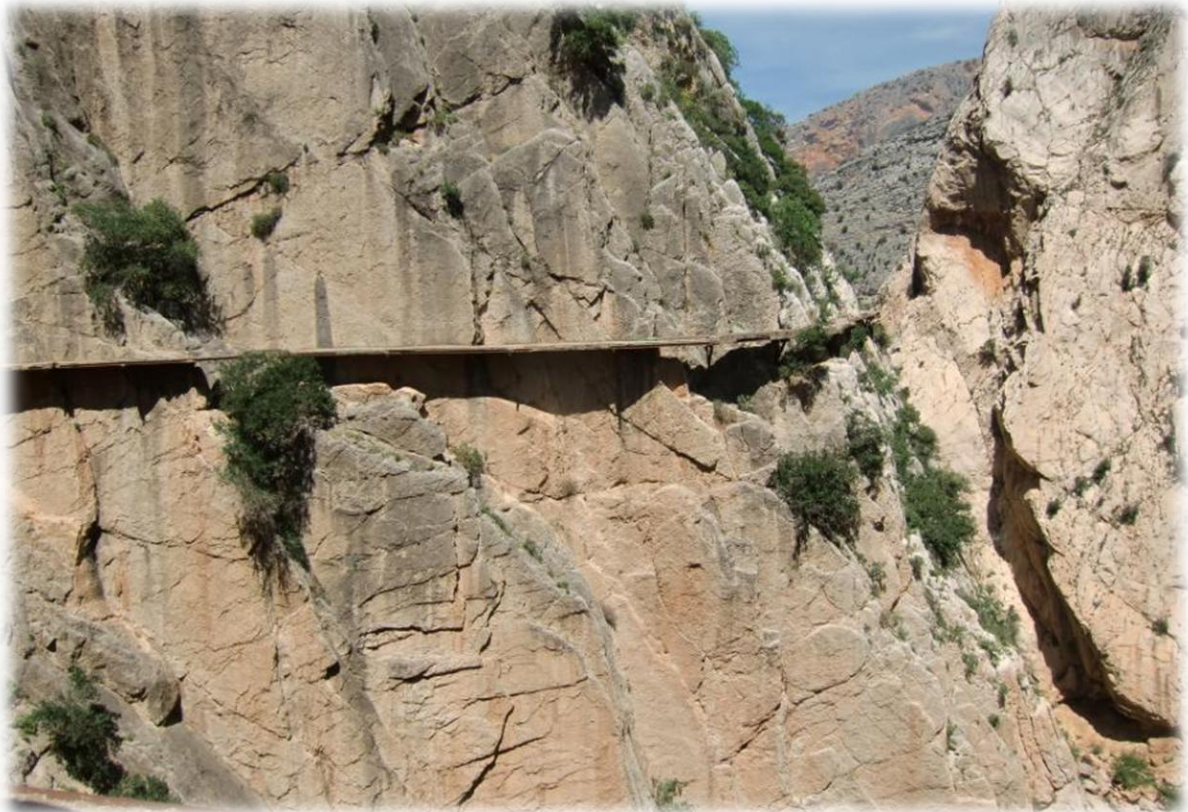
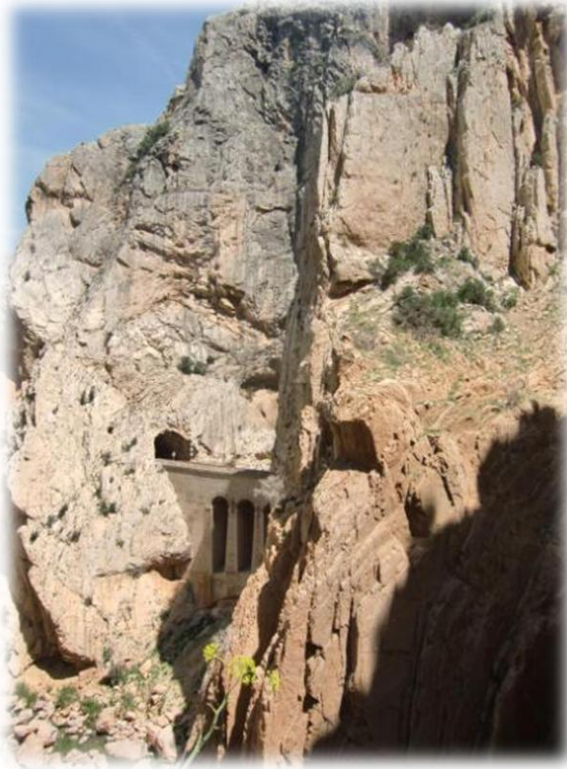

Als we aan de Camino komen zitten daar twee klimmers te eten. Een van die klimmers komt naar ons toe en vraagt ons wat we komen doen. We zeggen dat we aan het wandelen zijn.

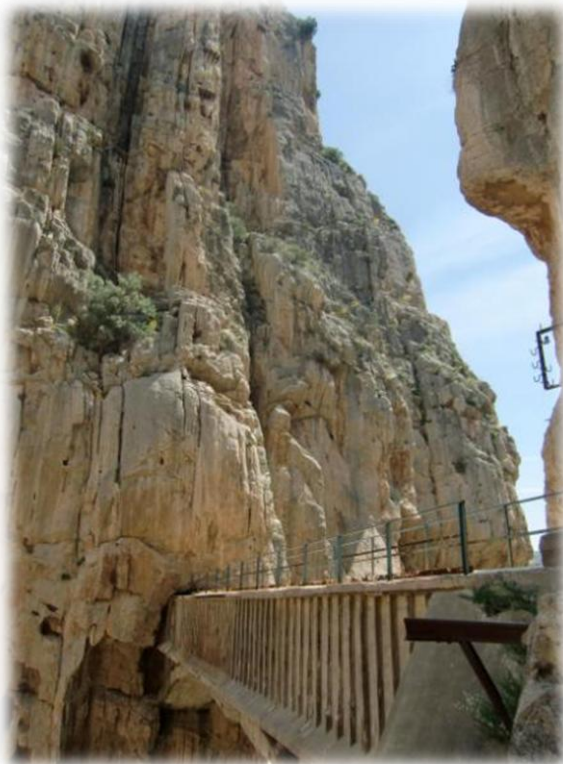
**ZONA DE OBRAS
PROHIBIDO EL ACCESO
PROHIBIDO ESCALADA**

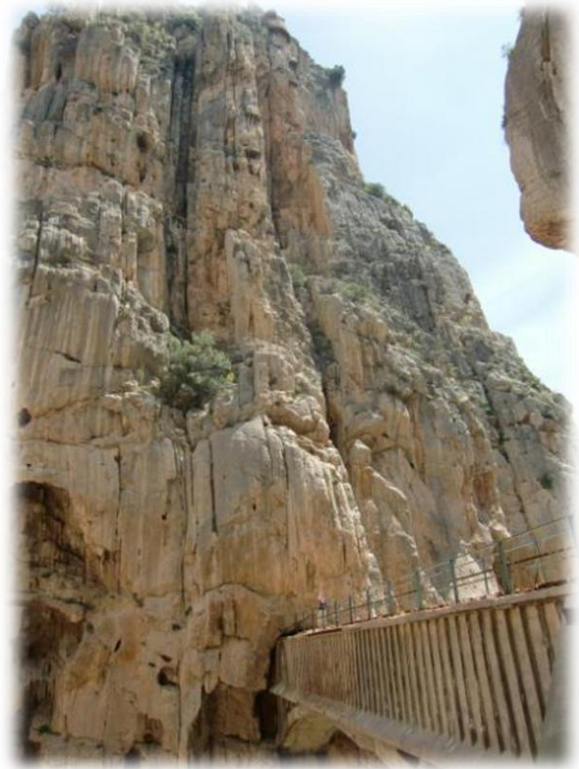
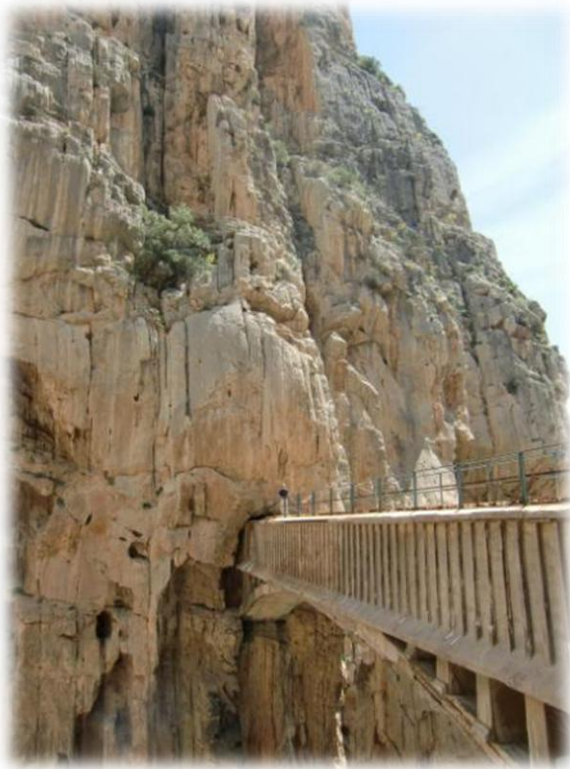

De klimmer vraagt vervolgens van waar we komen. We zeggen dat we uit België komen maar dat interesseert hem niet. Hij wil weten hoe we hier terecht gekomen zijn. We wijzen naar de top van de berg maar hij snapt niet dat we via die weg tot de Camino zijn kunnen komen. Hij weet wel dat we niet via de Camino gekomen zijn want daar had hij zicht op.

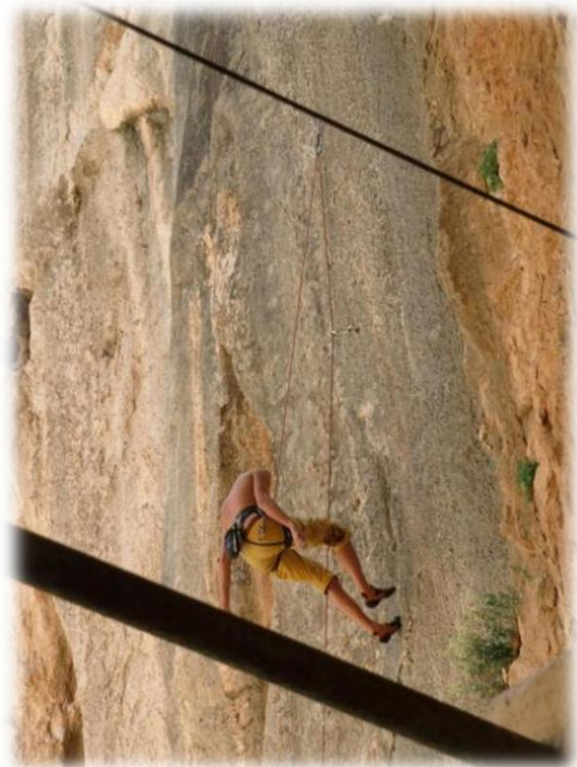

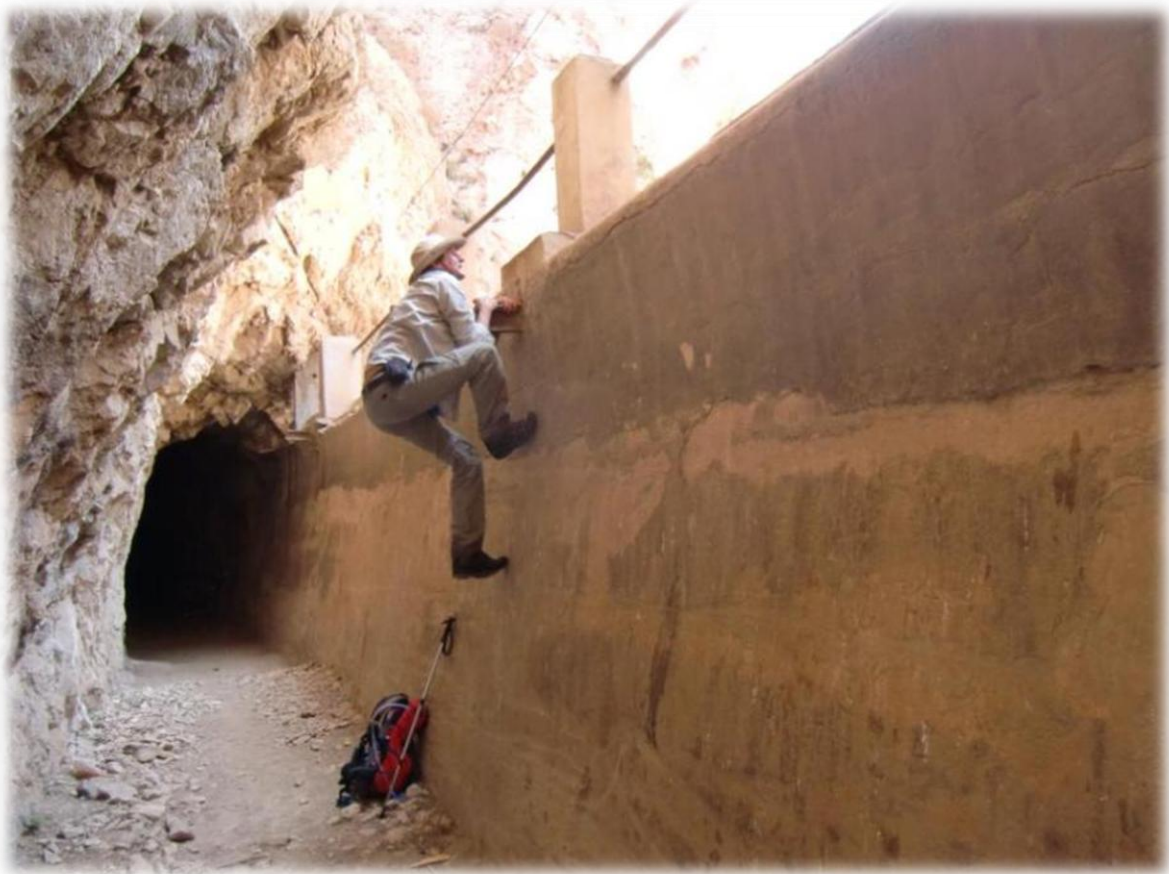
De klimmer verbiedt ons uitdrukkelijk om de Camino te betreden. We kennen de functie van die man niet maar als dat maar een gewone klimmer is heeft die niets aan ons te zeggen. We zeggen hem dat de Camino ons niet interesseert en dat we nog nooit van die Camino gehoord hebben.

De klimmer verlaat ons maar ik vertrouw het niet en we blijven nog wat zitten. Tien minuten later staat hij daar terug. Hij negeert ons volledig en stapt de tunnel in. Na 5 minuten komt hij terug.

Opnieuw maakt de klimmer er ons op attent dat we in geen geval de Camino mogen betreden. We schuddeballen alle drie van neen, maar van zodra hij uit het zicht is nemen we toch een kijkje op de brug.

Ik vind het fantastisch dat we tot op de Camino geraakt zijn. De Camino kunnen we nu niet doen. We hebben ons klettersteigmateriaal niet bij en het is ook te laat om er nu nog aan te beginnen. We wagen morgen onze kans. Gieren vliegen boven onze hoofden. Zou dit een slecht voorteken zijn?

Guido is niet mee afgedaald naar de Camino. Hij is op de top op ons blijven wachten. Drie uur heeft hij op ons moeten wachten. Hij is er nu ook zeker van : 'hij gaat niet mee naar de Camino'. De afdaling naar de straatkant is nog moeilijker dan de afdaling naar de Camino.

Vrijdag 2 mei 2014

- Plaats : El Chorro – aanval op de Camino del Rey
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Afstand : 11 km
- Duur : 6 uur

Jan is gisteren ook op de brug van de Camino geweest. Ik zag hem meteen naar het verankeringspunt van de kabel kijken en hij lacht. Zijn lach is veelbetekenend. Hij is er nu wel degelijk van overtuigd, hij doet de Camino niet mee. Guido en Jan zullen in El Chorro een luswandeling doen. Ivo en ikzelf gaan terug naar de top van gisteren maar via een kortere weg en zullen via die top afdalen naar de Camino en vervolgens de Camino doen. Als daar terug een zeveraar zit gaan we die gewoon negeren en doen we de Camino tenzij die zeveraar zich kenbaar maakt en hij een officiële functie bekleedt. We zijn al vroeg op pad en Guido en Jan zetten ons af voor El Chorro op de plaats waar we de top, waar de Camino achter ligt, gaan beklimmen. We beginnen aan onze beklimming. Er zijn geen paden. Er is maar een smalle strook waar we de beklimming kunnen doen. Evenwel komen we aan een domein met daar middenin een woning. Het domein is geheel afgesloten met een hoge afspanning. Het makkelijkste zou zijn dat we door het domein kunnen. Al vlug hebben de bewoners ons in de gaten en komen ze naar ons toe. Al van ver beginnen ze te roepen en te tieren en met hun armen te zwaaien. Ik durf dan ook de vraag niet te stellen of we over hun domein mogen. We mogen er zelfs helemaal niet rond gaan. We moeten maken dat we weg zijn want ik denk dat die Spanjaard anders met stenen gaat beginnen gooien.

Eens we op de straat zijn stelt Ivo voor om morgen een nieuwe poging te wagen via een andere weg. Dat zie ik niet zitten en ik stel voor om het via de normale, geijkte weg te doen. Dat ziet Ivo dan weer niet zitten en stelt voor dat we Guido en Jan, die al buiten GSM bereik zijn, gaan vervoegen op hun wandeling. We stappen in de richting van El Chorro en komen er na een dik uur aan. Als we de normale klimroute naar de Camino in het zicht krijgen zien we dat er geen mens in de buurt is. Het is hier ook een brugdag en de werf ligt stil. Ivo is ondertussen ook akkoord gegaan om langs deze weg de Camino te beklimmen. Ivo vertrekt als eerste. Als hij op de Camino komt wacht hij gehurkt op mij om niet gezien te worden.

Het horizontale deel naar de Camino is inderdaad het meest linkse. Er zijn inderdaad nog oogvlijzen maar soms staan deze te ver uit elkaar waardoor we ons soms niet kunt zekeren. Waar er betonrot is lopen we vooral op de zijkanten van het pad zo dicht mogelijk bij het stalen frame. 100 procent concentratie is nodig op het volledige pad. Je mag geen enkele fout maken.

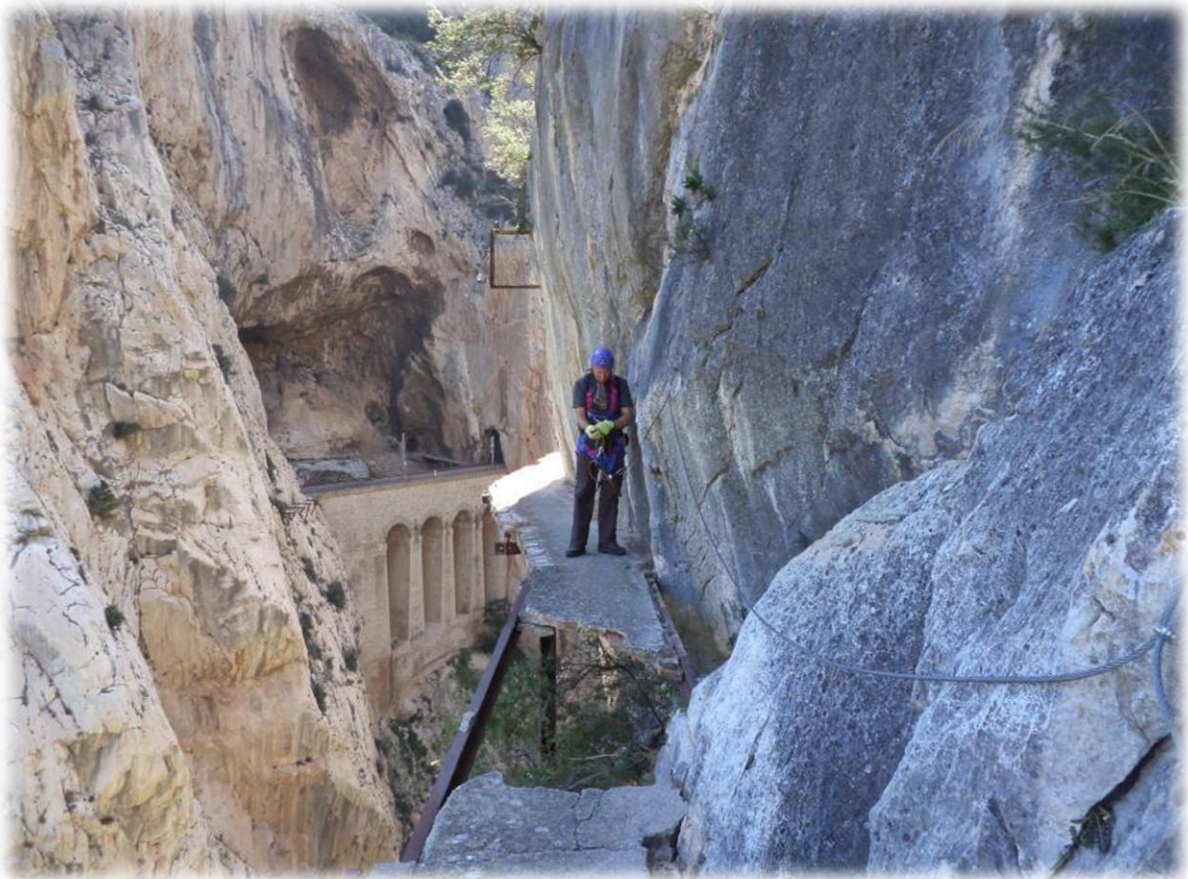

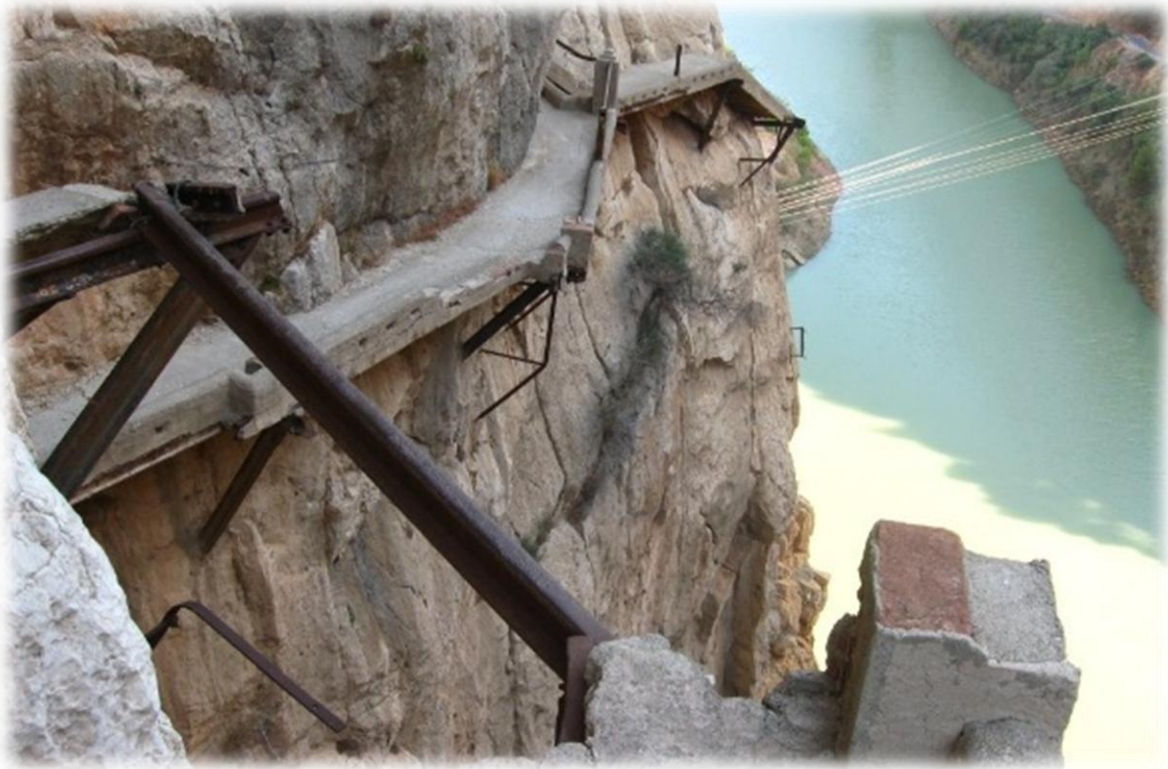

Ivo stond bol van de stress toen hij aan de klim begon maar eens hij op de Camino zat zag je de stress zo van hem afvallen. Het is nu voor ons beiden volop genieten van het verbodene.

Eens we over de brug zijn kan men ons niet meer zien van in het dorp en kunnen we nog beter genieten van onze Camino. Ik heb maar een paar keer naar de straat gekeken en zag telkens mensen staan die naast hun wagen foto's van ons aan het nemen waren. Ivo heeft een groepje van zo'n 25 motorrijders zien halt houden, eveneens om foto's te nemen. Ik denk dat de mensen daar eveneens van genieten.

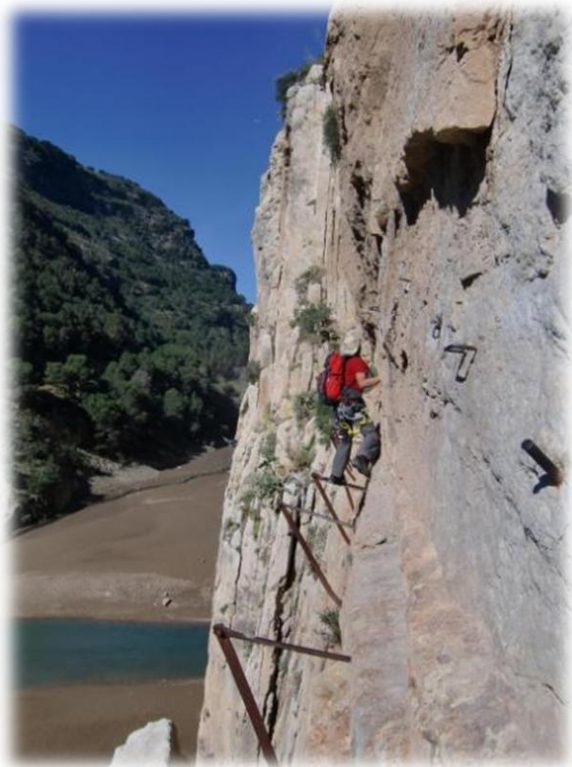
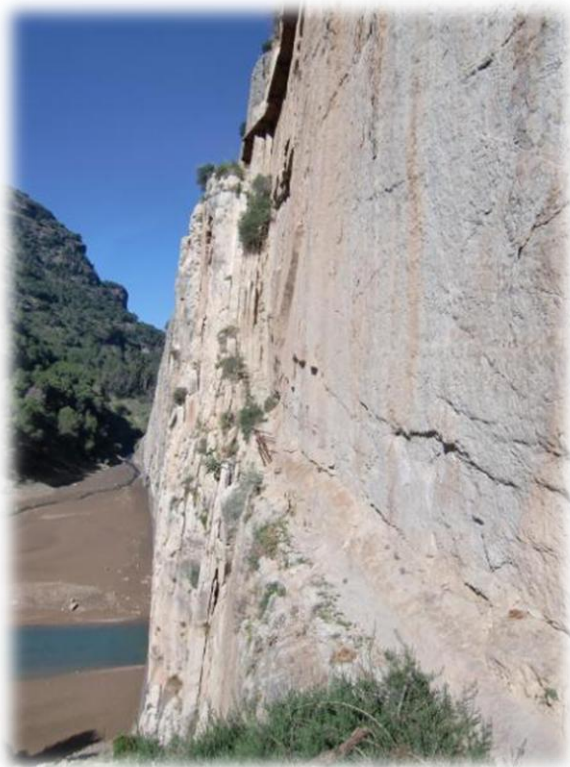

Ik moet het toegeven. De bekabeling is hier en daar wat versleten en rafelt wat uit. Ook sommige verankeringspunten zitten niet meer muurvast in de rots.

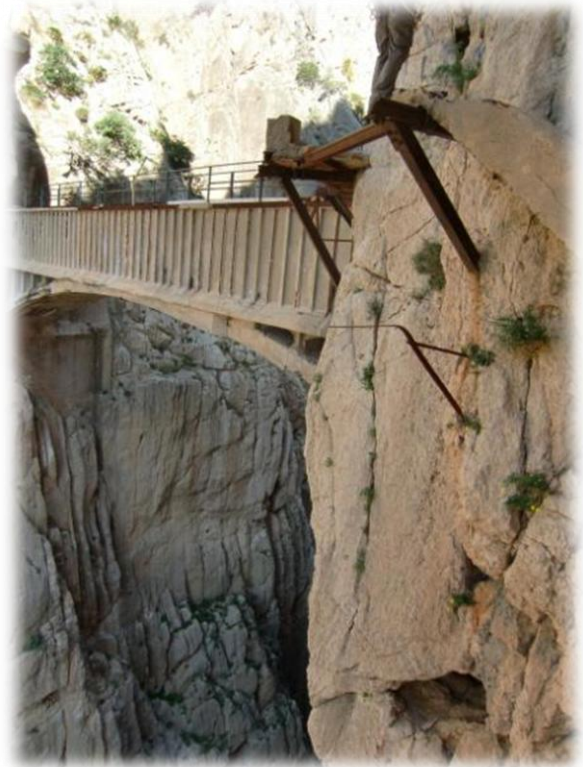
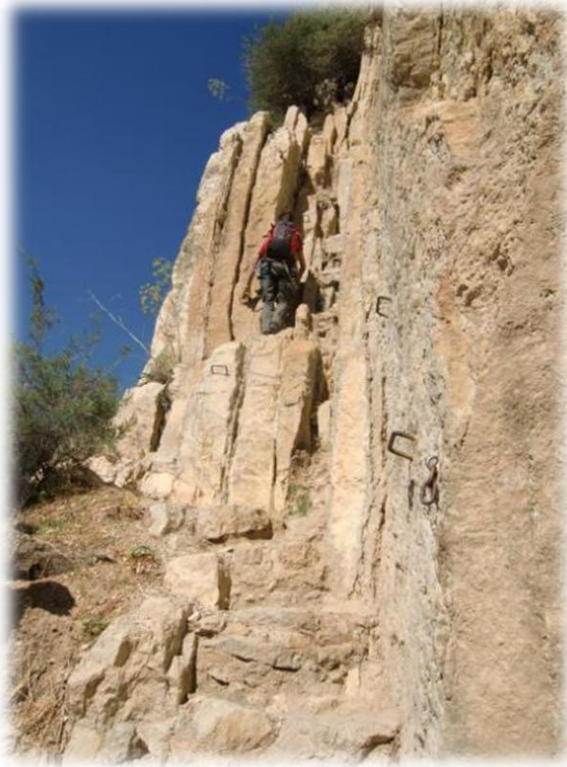

Het is echt genieten op de Camino en we nemen er alle tijd voor. We zijn er ook gerust in dat ze ons niet kunnen pakken. We hebben immers een vluchtweg over de top. Indien we ook nog over de top moeten zal het wel een lange dag worden.

Sedert de Youtubefilmpjes kreeg de Camino del Rey al vlug het etiket opgeplakt als het gevaarlijkste pad ter wereld. Vier mensen overleden in twee ongelukken in 1999 en 2000.

Tijdens de laatste 12 jaar zijn er zes mensen verongelukt op de Camino del Rey. In februari 2010 is er een 24-jarige Zwitserse bergbeklimmer overleden na een val. Tot hertoe is dit het laatste dodelijke slachtoffer.